

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဟာရီကိန်း

မြိုင်ဘက်ကင်း ဆရာကြီး

(ဆွန်းမို)

တစ်စဉ် - ၃၆

အခန်း(၅၀၉)

ဆွန်းမိုကို လျှော့တွက်မိမှာဘဲ တော်တော်လေး ကြောက်တယ်။

နီဂျင်တင်၏ ပို့ချမှုသည် ယုတ္တိတော့ ရှိသည်။

နာမည်ကြီး ပန်းချီကားလို အရာများသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မရှိမဖြစ်တော့ မဟုတ်ပေ။ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာမှာလို ဗန်ဂိုနဲ့ ဒါဗင်ချီ တို့ကို နာမည်ကြားဖူးကြ ပေမယ့် အိုင်စတိုင်းနှင့် နယူတန်ကတော့ လူသိပိုများတာ သေချာသည်။

ကမ္ဘာကြီးအတွက် သူတို့ရဲ့ အကူညီအကြောင်း ပြောရရင် အိုင်စတိုင်းက ဒါဗင်ချီထက် သေချာပေါက် ပိုများသည်။

"ပွဲကောင်းတစ်ပွဲ စတော့မယ်"

ကူရှပ်ရှင်း တိတ်တဆိတ် ပျော်ရွှင်နေသည်။ (တောခွေးနက်ကြီး ဆွန်းဆို တဲ့ နာမည်ကို အတုလို့များ ထင်နေတာလား။ နောက်ဆုံးကျရင် မင်းကိုယ် မင်း သံသယဝင်လာတဲ့အထိ အကိုက်ခံရမှာ သေချာတယ်)

"မင်းအရည်အချင်းက မဆိုးဘူး။ ပန်းချီဆွဲတဲ့နေရာမှာ အချိန်မဖြုန်းနဲ့"

နီဂျင်တင်က ဆွန်းမိုကို လမ်းညွှန်ပေးနေတဲ့ ပုံစံ လုပ်နေသော်လည်း တကယ်က အထင်သေးလာအောင် အကွက်ဆင်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ (လမ်းညွှန်မှုအတွက် ကျေးဇူးတင်လိုက်ပါက အညစ်အကြေး စားလိုက်ရသ လို အီလည်လည် ခံစားရမှာ သေချာတယ်။ ပြန်ငြင်းရင်တော့ စီနီယာကို မ လေးစားတဲ့ ခေါင်းစဉ်တပ် ပေးလိုက်မယ်)

"နိဂျင်တင် မင်းစကားတွေ မှားနေပြီ"

အန်ရှီဝေနှင့် ယူရိုပိုသည် နိဂျင်တင် တော်တော်လေး သောက်ကျင့်မကောင်းဘူးလို့ မြင်နေကြပြီ။ ဆွန်းမိုကို ဒီအခက်အခဲက လွတ်မြောက်အောင် ကူညီဖို့ လုပ်နေတဲ့အချိန်တွင် ဝိညာဉ်ချီများ ရုတ်တရတ် စုရုံးလာပြီး လူငယ်လေးတစ်ယောက်ဆီ တိုးဝင်လာသည်။

ရွှစ်

အနီးအနားအမှာ ရှိတဲ့ ဧည့်သည်တွေ ဘေးသို့အမြန် ရှောင်ပေးလိုက်သည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် ကျောင်းဝတ်စုံနဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လူငယ်လေးကတော့ သတိမထားမိဘဲ ဆွန်းမို ပန်းချီကားကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေသည်။

"သူ့အဆင့်တက်တော့မယ်"

ချောင်ရှန်က စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အသံလေးတိုးပြီး ပြောလိုက်သည်။

"အားလုံး တိတ်တိတ်နေကြ"

ဒါက သူ့ကျောင်းက ပျိုးပင်ကောင်းဖြစ်ပြီး သူ့အဆင့်တက်နေတာ အနှောက်ယှက် မဖြစ်စေရပါ။

"ဝူဂျီ မင်းသောက်နေတာ ရပ်လိုက်တော့"

ယူရိုပိုက ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။ ဒူအောင်ချောင်းက ဖန်ဝူဂျီရဲ့ တိုက်ရိုက် တပြည့်ပါ။ ဒီချိန်တွင် ဖန်ဝူဂျီက သူ့ဘေးနားတွင် ကာကွယ်ဖို့ ရှိနေရမည်။

"အမ်၊ ချောင်းလေး အဆင့်တက်တော့မှာလား"

ဖန်းဝူဂျီ မျက်နှာပေါ်တွင် ပျော်ရွှင်မှုပေါ်လာပြီး မတ်တပ် ထရပ်လိုက်သည်။ ဒူအောင်ချောင်း စိတ်ဝိညာဉ်ပြုပြင်ခြင်း နယ်ပယ်တွင် သွေးကြောဆုံ

မှတ် ၁၂ ဖွင့်ပြီးနောက် ထစ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေသည်။ ဒါပေမယ့် အခုလိုအချိန် အဆင့်တက်သွားမယ်လို့ မထင်ထားခဲ့ပါ။

ဖန်ဂူဂျီ ကမန်းကတန်း ရောက်လာလျှင် ဒူအောင်ချောင်းက အခုလက်ရှိမှာ ဆွန်းမို ပန်းချီကားကို ငေးကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရသည်။ သူလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် စိတ်တွေ ချက်ခြင်း တောင့်တင်းသွားသည်။

ဂုန်း

ဒူအောင်ချောင်း အဝတ်အစားက လေမတိုက်ဘဲ ဖောင်းကားလာသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ ဝိညာဉ်ချီများကို အရူးအမူး စုပ်ယူနေတဲ့ ဝဲကြီးတစ်ခုနဲ့ တူနေသည်။

သုံးမိနစ်လောက် ကြာတော့ အဆင့်တက်တာ ပြီးဆုံးသွားသည်။

ဟူး

ဒူအောင်ချောင်းက သက်ပြင်းအရှည်ကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ဝိညာဉ်ပြုပြင်ခြင်း နယ်ပယ်၊ သွေးကြောဆုံမှတ် ၁၅ခုပွင့်တာ အောင်မြင်သွားပြီ။

"ကျောင်းအုပ်ကြီး ချောင်၊ ဂုဏ်ပြုပါတယ်။ မင်းရဲ့ လေးစားထိုက်တဲ့ ကျောင်းမှာ ပါရမီရှင် နောက်တစ်ယောက် မွေးဖွားလာပြန်ပြီ"

ဒူအောင်ချောင်းက ဆွန်းမိုနှင့် လျှို့မူဘိုင်တို့ တပြည့်တွေအတွက် ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာဖို့ ၈၀ ကနေ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း လောက် ရှိနေသော်လည်း အန်ရှီဝေက ချောင်ရှန်ကို ချီးကျူးနေဆဲပါ။

အန်ရှီဝေ အရမ်းသဘောထားကြီးပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိတာ သံသယ ရှိစရာ မလိုပါ။

"ဝိညာဉ် ပြုပြင်ခြင်း နယ်ပယ်လား။ အထင်ကြီးစရာပဲ"

လျှို့ဝှက်စွာ ချီးကျူးလိုက်သည်။

"ဟားဟား။ သူ့နာမည်က ဒုအောင်ချောင်း ၊ ဂူဂျီရဲ့တိုက်ရိုက် တပြည့်ပါ။ အနာဂတ်မှာ မတော်တဆမှုတွေနဲ့ မကြုံရင် ငါတို့ မရီဒန်အကယ်ဒမီရဲ့ ထိပ်တန်းကျောင်းသား ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

ချောင်ရှန်က မိတ်ဆက်ပေးပြီး ဒုအောင်ချောင်း၏ ဂုဏ်သတင်း မြင့်တက်လာအောင် ကူညီပေးလိုက်သည်။

ဒီအချိန်တွင် အန်ရှီဝေကလည်း တိုက်ပွဲခန်းမ၏ နံပါတ်တစ်ကျောင်းသား ဖြစ်တဲ့ ဖန်ရန်ကို ခေါ်လာသဖြင့် သူ ကျော်ကြားနေခဲ့သည်။

ထုံးစံအတိုင်း လူတိုင်းက ချီးကျူးဖို့ ကပ်စေးမနည်းကြပါ။ အနီးအနားမှာ ရှိတဲ့ လူတွေက ချောင်ရှန်ကို ချီးကျူးနေလျှင် ချောင်ရှန်တစ်ယောက် သွားတွေပေါ်အောင် တပြုံးပြုံး ဖြစ်နေသည်။

"ဆရာ၊ ငါလေ နောက်ဆုံးတော့ ထစ်ဆို့မှုကို ကျော်ဖြတ်ပြီး အဆင့်တက်သွားပြီ"

ဒုအောင်ချောင်းက ဖန်ဂူဂျီဆီ ပြေးသွားပြီး ဝမ်းသာအားရ တင်ပြနေသည်။

"အင်း၊ ငါမြင်တယ်"

ဖန်ဂူဂျီက ဒုအောင်ချောင်းကို အကဲဖြတ်နေပြီး လက်ဆန့်ကာ ခန္ဓာကိုယ်ကို စစ်ဆေးလိုက်သည်။

"သွား၊ ဆရာဆွန်းကို ကျေးဇူးတင်လိုက်အုံး။ သူ့နာမည်ကြီး ပန်းချီကားရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုမရှိရင် ထစ်ဆို့မှုကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ မသိဘူး"

ဒီစကားကို ကြားလိုက်လျှင် လူတိုင်း အံ့အောသွားသည်။ (ဒါက ဘာပြော

ချင်တာလဲ။ မင်းတို့က ပြိုင်ဘက်တွေ မဟုတ်ဘူးလား)

ဒူအောင်ချောင်းလည်း အံ့အောသွားသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းညှိတ်ပြီး ဆွန်းမိုဆီ လျှောက်သွားကာ အရိုအသေ ပေးလိုက်သည်။

"ဆရာဆွန်း ၊ မင်းရဲ့ နာမည်ကြီး ပန်းချီကားအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အောင်မြင်စွာ အဆင့်တက်နိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့တယ်"

"မင်းစကားတွေ လေးနက်နေပါပြီ။ မင်း နားလည်နိုင်စွမ်း အရမ်းမြင့်နေလို့ပါ"

ဆွန်းမိုက နှိမ့်ချလိုက်ပြီး အရိုအသေပေးမှုကို လက်မခံခဲ့ပေ။

"ဆရာဆွန်း၊ မင်းနှိမ့်ချမနေနဲ့တော့။ ဒီ တဟုန်တိုး ပြေးနေတဲ့ မြင်းများ ပန်းချီကားက ကျောင်းသားတွေရဲ့ စိတ်နှလုံး မြှင့်တင်ပေးနိုင်တဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိတယ်။ တကယ်လို့ ဝန်းကြီးချုပ်ကျန့်သာ ကြိုမယူထားရင် ဒါကိုပြဖို့အတွက် ကျောင်းကို ယူသွားပြီး ကျောင်းသားတိုင်းကို ပေးကြည့်လိုက်ချင်တယ်"

ယူရုံပိုက ရယ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ရှုး

ဒီစကားကို ကြားလျှင် လူတိုင်း လေအေးတစ်ချက် ရှိုက်လိုက်မိသည်။ သူတို့သည် ပန်းချီကား၏ ဆွဲဆောင်မှုကို ခံစားမိသော်လည်း ဒီလိုမျိုး အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိလိမ့်မယ်လို့တော့ မမျှော်လင့်ခဲ့ပေ။ ထို့နောက် သူတို့အားလုံး နိဂျင်တင်ကို အလိုလို ကြည့်မိလိုက်သည်။

စောစောတုန်းက ဒီကြယ်သုံးပွင့် မြတ်ဆရာသည် ပုံဆွဲခြင်းက အသေးစားတာအို ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ဆွန်းမိုကို ဝေဖန်နေခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဆွန်းမိုရဲ့နာမည်ကြီး ပန်းချီကားက ထစ်ဆို့မှု ဖြစ်နေတဲ့

ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို အဆင့်တက်နိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့သည်။

ဒါက မျက်နှာကို ဖျက်ရိုက်တာ မဟုတ်ရင် ဘာလဲ။

မျှော်လင့်ထားသလိုပဲ အခုအချိန်မှာ နိဂျင်တင်ရဲ့ မျက်နှာသည် ရှက်ရွံ့မှုနဲ့ ပြည့်နှက်နေသည်။

သူပြန်ငြင်းချင်သော်လည်း ယူရုံပိုက ကြယ်လေးပွင့် မြတ်ဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ သူသာပြန်ငြင်းလိုက်လျှင် ကြယ်လေးပွင့် မြတ်ဆရာက သူ့ထက် နိမ့်ကျတယ်လို့ ပြောသလို ဖြစ်သွားမည်။

လီဇီရှင်း မဲ့ရွဲ့နေပြီ။ သူက ချောင်ရှန်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ (မင်းလက်အောက်ငယ်သားတွေကို ဘယ်လို သင်ပေးထားတာလဲ)

ချောင်ရှန် မချီပြီး ပြုံးနေရှာသည်။ ယူရုံပိုက အကျင့်စာရိတ္တ ဖြောင့်မတ်ပြီး ဆွန်းမိုကို တော်တော်လေး လေးစားသည်။ ဒါကို လူအများစု သိနေကြသည်။

ဆွန်းမိုရဲ့ ပန်းချီကားက ဒီလို အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိအောင် ဘယ်သူက တောင်းဆိုခဲ့လို့လဲ။

စောဒက တက်ချင်ရင်တောင် အရမ်းကံဆိုးလွန်းတဲ့ နိဂျင်တင်ကို အပြစ်တင်ရမည်။

"ဆရာနီ၊ စောစောတုန်းက မဟာသခင်မီအာ ကတော့ ကောင်းတယ်လို့ ပြောတယ်။ မတောက်တခေါက်လောက် လေ့လာလိုက်စားပြီး တခြားသူကို မဝေဖန်သင့်ဘူး။"

ဆွန်းမိုက ရယ်မောရင်း နိဂျင်တင်ကို ကြည့်ပြီး ပြောကာ သွေအေးအေးနဲ့ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

" ပန်းချီကားကို အကဲဖြတ်တဲ့နေရာမှာ မင်းက ငါ့ကို လမ်းပြနိုင်တဲ့

အရည်ချင်းမရှိဘူး"

လင်းဂျောင် ခန်းမတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဆွန်းမိုက နိဂျင်တင် ကို ပေါ်တင် ပြန်ဖွဲ့မယ်လို့ ဘယ်သူမှ မထင်ထားခဲ့ပေ။ သူက မျက်နှာ နည်း နည်းလေးတောင် မထောက်ပါ။

"ဟားဟား၊ တောခွေးနက်ကြီးဆွန်း လူတွေကို ကိုက်တော့မယ်"

ကူရှပ်ရှင်း အရမ်း အူမြူးနေသည်။

"ဆရာနီ၊ မင်းနာမည်ကြီး ပန်းချီကားအကြောင်း သိချင်ရင် ငါ့ဆီက အကြံဉာဏ် တောင်းလို့ ရပါတယ်။ ဆရာတင်စရာ မလိုပါဘူး"

ဆွန်းမိုက ရက်ရောသလို လုပ်နေသည်။ သူ့ရဲ့ စကားကြောင့် နိဂျင်တင် ဒေါသထွက်ပြီး သေမလို ဖြစ်နေပြီ။

ခွီ

အန်ရှီဝေ မရယ်ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ သူမရဲ့ ငယ်ချစ်လေးက တကယ်ကို ညှာတာမှု ကင်းမဲ့လွန်းသည်။

"ဆွန်းမိုရဲ့ အပြုအမူက နည်းနည်းလေး မမောက်မာလွန်းဘူးလား"

ချောင်ရှန်က တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်သည်။

"ကျောင်းအုပ်ကြီးချောင်၊ ဒီနှစ်ကုန်လောက်ဆို ဆွန်းမိုက သူ့ရင်ဘက်မှာ ကြယ်သုံးပွင့် မြတ်ဆရာ တံဆိပ် ချိတ်ထားလိမ့်မယ်။ နိဂျင်တင်က သူ့ အရှေ့မှာ မာနကြီးဖို့ အရည်အချင်း မရှိဘူး"

ယူရိုပိုက ရှင်းပြသည်။

"ဆွန်းမိုက တစ်နှစ်တည်းနဲ့ ကြယ်သုံးပွင့် မြတ်ဆရာ ဖြစ်လာမယ်လို့ ပြောနေတာလား။ မင်းဟာက မလွန်ကဲ လွန်းဘူးလား"

ချောင်ရှန် အရမ်းအံ့အော့နေသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် အနည်းငယ်

စိုးရိမ်လာသည်။ ယူရုံပိုရဲ့ သုံးသပ်ချက်က အရမ်း မှန်ကန်တယ်လို့ သူသိ
နေသည်။ သူသာ အောင်မြင်ခဲ့လျှင် မရီဒန်ကအကယ်ဒမီအတွက် အ
သန်မာဆုံး ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

"သူ့ကို လျှော့တွက်နေမိသေးတာကို တော်တော်လေး ကြောက်နေပြီ"

ယူရုံပိုက ရက်ရက်စက်စက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်. ဆရာဆွန်း"

ဖန်ဂူဂျီက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကိုင်ပြီး အရိုအသေ ပေးလိုက်သည်။

ဖန်ဂူဂျီက နောက်နှစ်လကြာလျှင် ကြယ်နှစ်ပွင့် မြတ်ဆရာစာမေးပွဲကို ဝင်
ဖြေမည်။ ဒူအောင်ချောင်း ပိုသန်မာလာသဖြင့် သူအောင်မြင်ဖို့အခွင့်အရေး
ပိုများလာပြီ။ ဒါကြောင့်လည်း ဆွန်းမိုကို ကျေးဇူးတင်နေသည်။

သူစကားပြောပြီးတာနဲ့ နိဂျင်တင် မျက်နှာ ပိုမည်းမှောင်လာသည်။

ပွဲစီစဉ်သူအနေနဲ့ ဖန်းလန်သည် ထုံးစံအတိုင်း ပဋိပက္ခတွေကို မမြင်ချင်
ပေ။ ဒါကြောင့် ခေါင်းစဉ် ပြောင်းလိုက်သည်။

"လုံလောက်ပြီ ဒီမှာပဲ အဆုံးသတ်ရအောင်။ နာမည်ကြီး ပန်းချီကားတွေ
ကို ဆက်ကြည့်ရအောင်"

"မင်းမှာ နာမည်ကြီးပန်းချီကား ရှိတာလား"

ကျန့်ချင်ဖန် အရမ်း အံ့အောသွားသည်။

"ဟားဟား၊ လူအိုကြီးကျန့်၊ ဒီတစ်ခေါက်တော့ ငါက မကြာခင်ကမှ ဂူ
ရန်ချီ ရေးဆွဲတာတဲ့ နာမည်ကြီးပန်းချီကား တချပ် ဝယ်ထားပြီးပြီ။ လုံးဝ
အစစ်အမှန်ပဲ"

ဖန်းလန်က ကြွားလုံးထုတ်နေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း မိအာမူရဲ့နာမည်ကြီး ပန်းချီကားက ဂူရန်ချီရဲ့ နာမည်ကြီး

ပန်းချီကားကို မယှဉ်နိုင်ပေ။ ဂူရန်ချီက ချန်နန်ရဲ့ နံပါတ်တစ် နာမည်ကြီး အနုပညာရှင်အဖြစ် ထင်ရှားပြီး မိအာမူက ချင်လင် နံပါတ်တစ်သာ ဖြစ်သည်။

သူ့ဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားက နာမည်ကြီး ပန်းချီကား မဟုတ်ရင်တောင် ရ ဖို့ တော်တော် ခဲရင်းသေးသည်။

"ဘုရင်ခံ ဘာဖြစ်လို့ မြန်မြန် မထုတ်သေးတာလဲ"

" မဟာသခင် ဂူ ရေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကားကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေး ဘူး"

"သူ့ရဲ့ ပန်းချီကားကို လူအနည်းငယ်ပဲ မြင်ဖူးတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ပန်းချီ ကားကို ဝယ်နိုင်တဲ့လူတွေကလည်း တော်တော်လေး မြင့်မားတဲ့ အတင့် အတန်းရှိပြီး သူတို့ရဲ့စုဆောင်းမှုထဲ သိမ်းထားတတ်ကြတယ်။ သာမန်လူ တွေ မြင်ဖူးဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး"

ဧည့်သည်တွေ ဆွေးနွေးနေကြပြီး သူတို့အားလုံးရဲ့ မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ် လှုပ်ရှားမှုများ အထင်သား မြင်နေရသည်။

ဒါကလည်း နာမည်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်သည်။ လီယိုနာ ဒါဗင်ချီရဲ့ ပန်းချီကားသည် အနုပညာ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ရေးဆွဲတဲ့ ပန်းချီကား ထက်စာရင် ပိုဆွဲဆောင်မှု ရှိမှာ သေချာသည်။

"ယူခဲ့လိုက်"

ဖန်းလန်က အော်လိုက်သည်။

လီဇီချီနှင့် လုချီဟွာတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြ သည်။ လာရမည့် အရာက နောက်ဆုံးတော့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။

မျှော်လင့်ထားသလိုပဲ အစေခံလေးသည် မကြာမီ ရောက်လာသည်။ ဒါ

ပေမယ့်လည်း သူ့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံက သေးငယ်လွန်းသည်။ ဒါကြောင့် တခြား အစေခံနှစ်ယောက်က ကူညီပြီး ပန်းချီ စာလိပ်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

"ဒါက မဟာသခင် ဂူရန်ချီရဲ့ လက်ရာအသစ်ဖြစ်တဲ့ (စည်းစိမ်ဂုဏ်သိက္ခာ၊ တစ်ကိုယ်တည်းသမား ၁၀ ပန်းချီကား) အမ်....."

ဖန်းလန်သည် ပန်းချီကားကို မိတ်ဆက်ပေးမလို့ လုပ်လိုက်သော်လည်း အဲဒါကိုကြည့်ပြီး အံ့အောသွားသည်။ အကြောင်းပြချက် တချို့ကြောင့် ပန်းချီကားက တခုခု ကွာခြားနေတယ်လို့ ခံစားရသည်။

အရောင်တွေ နည်းနည်း ပြောင်းသွားသည်။ ဒါ့အပြင် ပန်းချီကား အယူ အဆမှာလည်း ကြည့်ရတာ ကွဲပြားနေသည်။

"ဖန်းလန် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

ချီမူအန် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားသည်။

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ သဘောကျလို့ သက်ပြင်းချလိုက်ရုံပါ။ မျှော်လင့် ထားသလိုပဲ မဟာသခင်တစ်ယောက်က ဖန်တီးနိုင်တယ်။ ငါကြည့်လိုက် တဲ့အခါတိုင်း မတူညီတဲ့ ခံစားမှုကို ပေးစွမ်းတယ်"

ဖန်းလန်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ထရယ်လိုက်သည်။ သူတော်တော်လေး ကို သဘောကျနေသည်။

သူက ပန်းချီကားနှစ်ချပ်ရဲ့ ကွာခြားမှုကို ဂူရန်ချီရဲ့ ပုံဆွဲကျွမ်းကျင်မှုလို့ ထင်သွားသည်။

ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်တော့ လုချီဟွာက လီဇီချီကို တိတ်တိတ်လေး တံတောင်နဲ့ တို့လိုက်သည်။

"စီနီယာ အစ်မ၊ ငါတို့ အောင်မြင်ပြီ"

"အင်း"

လီဇီချီလည်း အခုမှ စိတ်အေးသွားသည်။

အမှန်တော့ တဖက်လူရဲ့ ပေါ့လျော့မှုကို အပြစ်တင်လို့ မရပေ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် မဟာသခင် ဂူရန်ချီရဲ့ ဒီလိုမျိုး ပန်းချီကားကို ပုံတူ ကူးချနိုင်မယ်လို့ ဘယ်သူကထင်မှာလဲ။

"ကောင်းလိုက်တဲ့ ပန်းချီကား"

"မဟာသခင် တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ရာက မျှော်လင့်ထားသလိုပဲ"

"အယူအဆနဲ့ ဖွဲ့စည်းမှု.....နှစ်ခုစလုံးက လုံးဝကို အံ့အော့စရာပဲ"

ဧည့်သည်အားလုံး ချီးကျူးနေကြသည်။ အထူးသဖြင့် အရာရှိများ ဖြစ်သည်။ သူတို့က လူအုပ်ကြားထဲကနေ ထင်ပေါ်လာတယ်လို့ ချက်ခြင်း ခံစားလိုက်ရသည်။

"မဟာသခင် ဂူရန်ချီရဲ့ လက်ရာက သူ့ရဲ့ဂုဏ်သတင်းလိုပဲ ပြောင်မြောက် လွန်းတယ်"

လီဇီရှင်းက "ဆရာဆွန်းရဲ့ ပန်းချီကားက မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီပန်းချီ ကားနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် သူ့ရဲ့ အယူအဆနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုက တော်တော်လေး နိမ့်ကျနေသေးတယ်"

ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

ဧည့်သည်တွေက မပြောနိုင်ပေမယ့် မင်းသားက ထောက်ခံနေမှတော့ မှား လို့ မရပေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ရဲ့ ဖင်ကို အသုံးပြုပြီး စဉ်းစားရင်တောင် ဂူ ရန်ချီရဲ့ ပန်းချီကားက ဆွန်းမို ပန်းချီကားထက် ပိုကောင်းနေမှာ သေချာ သည်။

ဖူး

အမြဲတမ်း အေးစက်စက် အမူအရာရှိတဲ့ အင်ဘိုင်ဂူ တစ်ယောက် ဒီ

အခိုက်အတန့်မှာတော့ အလိုလို ရယ်ချင်လာသည်။ ထို့နောက် သူမစိတ်ထဲ
တွင်လည်း အထင်သေးစိတ်များ ပေါ်လာသည်။ ဒီမှာရှိနေတဲ့ အဓိက
ဇာတ်ဆောင်တွေက အခွံတွေချည်းပဲ။ ဘာမှကို မသိနားမလည်တဲ့လူတွေ။

ကျန့်ချင်ဖန်တစ်ယောက် ကူကယ်ရာမဲ့ ခေါင်းခါလိုက်မိသည်။ ဒါက ဆွန်း
မို ကျော်ကြားမှုကို မြှင့်တင်ပေးမယ့် အခွင့်အရေးတစ်ခုဆိုတာ ထင်ရှား
ပါသည်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ ဖန်းလန်က အဆင့်တန်းမြင့်တဲ့ ပန်းချီ
ကားတစ်ချပ်ကို ပွဲထုတ်လာသည်။

ဟင်း..။

"အမ်၊ ဒီပန်းချီကား....."

မီအာမူ ကြောင်သွားသည်။ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ခုခု မှားနေတဲ့ ပုံဖြစ်နေတာ
လဲ။ သူစဉ်းစားလို့ မရသေးခင် တစ်ယောက်ယောက် အော်လိုက်တဲ့ အသံ
ကို ကြားလိုက်ရသည်။

"ဒီပန်းချီကားက အတုပဲ"

ဖန်းဖန်း တော်တော်လေး ဒေါသထွက်သွားသည်။

(မင်းက ငါ့ရဲ့သုံးသပ်ချက်ကို သံသယ ဝင်တာလား)

ဒါပေမယ့် ခေါင်းလှည့်ပြီး ဒေါသ ပေါက်ကွဲတော့မယ့် အချိန်တွင် ပြော
လာတဲ့လူက လီဇီရှင်းရဲ့ လီဖန်က လွဲလျှင် ကျန်တဲ့လူ မဟုတ်ပေ။

ဒါကြောင့် ဒေါသကို ဖောက်ခွဲဖို့ နည်းလမ်း မရှိတော့ပေ။

"ပေါက်ကရ မပြောနဲ့"

လီဇီရှင်းက ပိတ်ဟောက်လိုက်သည်။

"အဖေ၊ ဒီပန်းချီကားက အတု"

လီဖန်က ငယ်သေးသည်။ ဘယ်သူမှ မယုံတာကို မြင်လိုက်လျှင် ပုန်ကန်

တတ်တဲ့ သဘာဝက ပေါက်ကွဲထွက်လာပြီး သူမှန်ကြောင်းကို ပို၍ သက်သေပြချင်လာသည်။

"မင်းသားလေး၊ ဘာဖြစ်လို့ အတုလို့ ထင်ရတာလဲ။ ပြောပါအုံး"

ဖန်းလန်က သနားစရာကောင်းတဲ့ လေသံနဲ့ မေးလိုက်သည်။

"အ....အတု..."

လီဖန် စကားထစ်နေသည်။ အစေခံက ပန်းချီကားကို ဘယ်လို ပျက်ဆီးခဲ့လည်း ဖော်ထုတ်လိုက်လျှင် သူ့အခန်းကဏ္ဍလည်း ပေါ်ထွက်သွားမှာကြောက်နေသည်။

"ဒါ အံ့ဖွယ်ပန်းခင်း နယ်ပယ်ရောက်တဲ့ နာမည်ကြီး ပန်းချီကားမှန်း ထင်ရှားနေတာပဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အတု ဖြစ်မှာလဲ"

ချီမူအန် ခေါင်းခါပြီး ပြောလိုက်သည်။ လီဖန်က လက်လွတ်စပယ် ပြောလွန်းသည်။

"ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လို့ အတု ဖြစ်ရမှာလဲ"

မှတ်ချက်အားလုံးကို ကြားပြီးနောက် လီဖန်သည် သူ့ကိုယ်သူ သံသယ ဝင်လာသည်။

(ငါပဲ အမြင်မှားနေတာလား။ ပြန်ဆွဲထားတဲ့ သဲလွန်စကို ရှာချင်ဖို့ အနားကပ်ပြီး ကြည့်အုံးမယ်)

"ဟူး၊ ဘေးဆိုးတော့ ကျော်ဖြတ်သွားပြီ"

ဆွန်းမို သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ထို့နောက် အစေခံမလေးကို လှမ်းကြည့်ပြီး မျက်လုံး မှိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟီးဟီး"

အရင်က အရမ်းစိုးရိမ်နေတဲ့ အစေခံမလေးလည်း နောက်ဆုံးတော့ ပျော်

ရွှင်တဲ့ အပြုံးကို ထုတ်ဖော်နိုင်လာသည်။

ဒါပေမယ့်လည်း ဒီအခိုက်အတန့်တွင် ကျယ်လောင်ပြီး သူရဲကောင်းဆန်
တဲ့ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"တောင်းပန်ပါတယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်။ ငါလာတာ နောက်ကျသွား
တယ်"

လီဇီချီ လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် အခုရောက်လာတဲ့လူက ဝူရန်ချီ ဖြစ်နေ
သဖြင့် မျက်နှာပျက်သွားသည်။
